

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 38 (524), 15. kolovoza 2021.

KRALJICA

UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Zdesna ti je kraljica u zlatnoj odjeći

*Zdesna ti je kraljica u zlatnoj odjeći,
mnoštvom okružena.*

*»Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni:
zaboravi svoj narod i dom oca svog!«*

*»Zaželi li kralj ljepotu tvoju,
smjerno se pokloni njemu.«*

*S veseljem je vode i s klicanjem,
u kraljeve dvore ulazi.*

I. čitanje (Otk 11,19a; 12, 1-6a.10ab)

II. čitanje (1Kor 15, 20-27a)

Evandjelje po Luki (Lk 1, 39-56)

UZNESENJEM B. D. MARIJE POSVEĆUJE SE TIJELO

Interesantan je ovaj blagdan. Zašto se kaže da je Marija dušom i tijelom kod Boga u nebu? Nebo očito ovdje ne znači prostor u kojem bi se tijelo moglo smjestiti. Ipak je ova proslava vrlo važna i jako puno govori o kršćanskom vjerovanju i poštivanju cijelog čovjeka. Iako je blagdan marijanski ipak je u dubini blagdan našeg humaniteta, našega tijela. Danas mi slavimo da i Marija ima tijelo! Nekada se u kršćanstvu, dosta dugo, odnosilo prezirno prema tijelu. Istina, trebalo ga hraniti oblačiti, odmarati..., ali nije imalo duhovnog značenja.

Pa i danas se suprotstavlja tijelo i duhovnost. I u ovome naučavanju pozivalo se na sv. Pavla. Tijelo je puno opasnosti i zamki, ono nas usmjerava prema zlu. Tu su razne tjelesne sklonosti koje vode prema zlu: gurmanluk, lijenost, pijanstvo... I sve to izgleda nepobjedivo. Koliko li se pothvata činilo da se upitomi tijelo!? Eto tako se odnosilo prema tijelu u samom kršćanstvu. Ovako – kako sv. Pavao – razmišlja dosta kršćana, a i drugih religija. Ipak, u konačnici ne može se reći da je ovo kršćanski stav. A ne odgovara ni samoj stvarnosti, ako se gleda normalnog čovjeka. Moglo bi se reći da smo mi naše tijelo.

Ako bolujemo od neke bolesti, ako doživljavamo izvjesne patnje, to smo mi ti koji patimo, ne samo naše tijelo. Zato ako se borimo protiv svojeg tijela borimo se protiv samoga sebe. Kršćanstvo nas vjerom u uskrsnuće i vjerom u Marijino uznesenje oslobađa od prezirnog stava prema tijelu. Kada bi tijelo istinski smetalo našoj duhovnosti, bilo bi čudno zašto nam ga je Bog dao. Bog je stvorio čovjeka od tijela i duše. Bog nas kroz Isusa Krista oslobađa grijeha a ne tijela. On sam je uzeo tijelo postajući čovjek, on je uzeo tijelo od Marije. I to nije bilo provizorno. On se nije odrekao svojeg tijela ni u času smrti na križu.

Njegovo uskrsnuće bilo je uskrsnuće u živom tijelu i njegovo uzašašće u nebo bilo je uzašašće u živom tijelu. Bog ljubi naše tijelo. Tijelo nije protiv duhovnosti, u tijelu mi živimo svoju duhovnost. Svi su nam

sakramenti ponuđeni na osjetljiv i tjelesan način. Ponuđeni su našem tijelu. Mi se približavamo Bogu ljubeći jedni druge, što uključuje i našu tjelesnost. Treba gladnome dati hranu. Ako nekad imamo utisak da nas naše tijelo udaljuje od Boga, ali po tijelu mi smo blizu Bogu. Bog koji je naš prijatelj, prijatelj je nas u tijelu i duši. I radi ovoga on je uzeo Marijino tijelo. To je ono što ispovijedamo kad kažemo da je Marija uznesena u tijelu i duši u nebo.

Dok svi drugi sveci i prijatelji Božji čekaju uskrsnuće tijela da budu potpuno s Bogom. A Marija je već sada potpuno s Bogom i Isusom Kristom. Duh daje ljepotu tijelu, daje mu život koji je veći oddimenzije tijela. Tako snaga duha uzdiže smrtno tijelo koje u sebi nosi dušu, božansku baklju, božansku iskru. Ljubav Božja rekreira svemir i sva stvorenja dajući im božansku vrijednost i ljepotu. Zato Marijino uznesenje ima i kozmičko značenje. Svemir je također svet jer u njemu je čovjek, slika Božja. Tako nebo i zemlja nisu odijeljeni niti suprotni iako su različiti. Duh Božji je lebdio nad vodama od samoga početka. Naviještajući Marijino uznesenje povezujemo ga s vjerom u Božju svemogućnost koji ljudski život ovjekovječuje i trajno ga veže uz sebe. Po biblijskom shvaćanju ljudsko je tijelo hram Božji, a onaj u kome živi ljubav taj se preporuča i ovjekovječuje. Vrlo često ljudi zaborave svoju dubinsku vrijednost, a osobito se zaboravi vrijednost drugih ljudi, posebno i onih s kojima se mi ne slažemo. Pavao tako naglašava snagu ljubavi (1Kor 15,54-57), ona smrt pobjeđuje, zavađenosti pomiruje, suprotnosti približava, različite uvažava... . Ljubav uznosi u Nebo.

Zato je vjera uvijek 'pobjeda' koja preobražava ovaj svijet (1Iv 5,4). Što je najočitije kod Marije. Zato je proslava Marijina uznesenja proslava svih nas, cijelog ljudskog roda. Kroz nju se govori da budemo religiozni 'konkretno' poštujući drugoga i samoga sebe u tijelu i duši.

Svi oni koji služe zdravlju ljudskoga tijela služe 'vječnosti'. Zato su medicinska i bolničarska, pa i uslužna zvanja posebno posvećena. Ti služe cijelom čovjeku. Ne može se biti za nečiju duša a ne biti za njegovo tijelo. Isto tako je nemoguće biti za nečije tijelo a ne biti za dušu. Čovjek je jedno: duša i tijelo tvore čovjeka.

Produhovimo se, da bismo i mi bili 'uzneseni na Nebo'.

Fr. Marijan Jurčević